

Република Србија
Републички секретаријат
за јавне политике
Број: 011-00-120/2018-02
26. септембар 2018. године
Влајковићева 10
Београд

**МИНИСТАРСТВО ГРАЂЕВИНАРСТВА, САОБРАЋАЈА И
ИНФРАСТРУКТУРЕ**

БЕОГРАД
Немањина 22-26

Предмет: Мишљење на Нацрт закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи и анализу ефеката предложеног нацрта

У вези са вашим дописом број: 119-01-534/2017-07 од 12. септембра 2018. године, којим сте Републичком секретаријату за јавне политике доставили на мишљење Нацрт закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи (у даљем тексту: Нацрт закона) са анализом ефеката Нацрта, износимо следеће примедбе и сугестије:

Члан 6. Нацрта закона којим се допуњује члан 8. важећег Закона о планирању и изградњи проширује домен обједињене процедуре и на доделу кућног броја.

Овом приликом указујемо предлагачу да у *Образложњу* Нацрта закона наведе да ли је разматрао да у систем обједињене процедуре буде укључен и поступак који се односи на рушење објекта, имајући у виду да у овој процедури надлежни орган који води поступак често прибавља сагласност од других надлежних државних органа и ималаца јавних овлашћења. С тим у вези, сматрамо да би се укључивањем поступка који се односи на рушење објекта у систем обједињене процедуре знатно убрзала наведена административна процедура.

Члан 46. Нацрта закона којим се мења члан 88. Закона о планирању и изградњи у ставу 7. предвиђа да се накнада за промену намене пољопривредног и шумског у грађевинско земљиште не плаћа приликом изградње објекта од значаја за Републику Србију, као и за изградњу објекта јавне намене у складу са програмом уређивања грађевинског земљишта када је обвезник плаћања Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Сматрамо да је у овој законској одреби потребно изричито предвидети да су и јавна предузећа која оснива Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе такође ослобођени плаћања накнаде за промену намене пољопривредног и шумског у грађевинско земљиште, имајући у виду да се такође ради о субјектима који су корисници јавних средстава.

Овом приликом, пре свега, истичемо да законско решење садржано у члану 59. Нацрта закона којим се мења члан 118. важећег Закона о планирању и изградњи није усклађено са прегледом одредби закона које се мењају, односно допуњују и које су достављене уз текст Нацрта закона. Наведена законска одредба члана 59. Нацрта закона у ставу 1. предвиђа да када се идејни пројекат израђује за потребе изградње објекта и извођења радова из члана 145 и члана 133. овог закона, подлеже стручној контроли од стране ревизионе комисије.

Указујемо да би наведену законску одредбу требало преформулисати тако да гласи „У случају да се идејни пројекат израђује за објекте из члана 133. овог закона, у чијем финансирању учествују корисници јавних средстава, идејни пројекат подлеже стручној контроли ревизионе комисије“.

Ову примедбу истичемо јер сматрамо да наведено законско решење *de facto* представља непотребно додатно оптерећење за приватноправног инвеститора у смислу трошка и времена реализације, а са друге стране не повећава заштиту јавног интереса, јер техничку контролу и пројектовање већ врше правна лица са лиценцом која испуњавају посебне захтеве у погледу стручне оспособљености и референци због повећане комплексности тих пројеката. Ово наводимо из разлога што сматрамо да је сврсисходно да би само идејни пројекат за објекте из члана 133. важећег закона у чијем финансирању учествују корисници јавних средстава требало да подлеже стручној контроли ревизионе комисије, с обзиром да јавноправни субјекти немају интерес да путем ревизионе комисије контролишу пројекте који се финансирају од стране приватних инвеститора.

Сходно томе, иста примедба се односи и на члан 129. став 5. важећег Закона о планирању и изградњи који предвиђа да техничка контрола пројекта за грађевинску дозволу за грађење објеката за који грађевинску дозволу издаје надлежно министарство, односно аутономна покрајина обухвата и проверу усклађености са мерама садржаним у извештају ревизионе комисије где сматрамо да је потребно на крају ове одредбе додати речи „уколико објекат подлеже стручној контроли ревизионе комисије“.

Слично се односи и на члан 131. став 1. важећег закона где сматрамо да би после речи „из члана 133. важећег закона“ требало додати речи „у чијем финансирању учествују корисници јавних средстава“, с обзиром да сматрамо да ревизији треба да подлежу само пројекти из члана 133. важећег закона, који су финансирани јавним средствима и где постоји интерес да се држава додатно обезбеди од могућих штета кроз вршење стручне контроле.

Члан 67. Нацрта закона којим се мења члан 135. Закона о планирању и изградњи у ставу 12. предвиђа да орган надлежан за издавање грађевинске дозволе, издаје грађевинску дозволу и за парцелу на којој је у евиденцији катастра непокретности уписана забележба спора, осим ако је забележба уписана након ступања на снагу Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова („Сл. гласник РС“, бр. 41/18).

Указујемо предлагачу да још једном размотри ово законско решење с обзиром да уколико се уписана забележба односи на чињеницу вођење спора пред надлежним судом, може доћи накнадно до ситуације да се одлуком надлежног органа (суда) промени власништво над парцелом за коју је издата грађевинска дозвола. С тим у вези, указујемо предлагачу да појасни да ли је интенција предлагача била да се ова законска одредба односи на све врсте забележби које су уписане у регистар непокретности пре ступања на снагу Закона о поступку уписа у катастар водова („Службени гласник РС“ 41/18) и ако јесте да објасни како ће то утицати на случај када је уписана забележба спора. Такође сугеришмо предлагачу да детаљно објасни и изузетак који се односи на немогућност издавања грађевинске дозволе ако је забележба уписана након ступања на снагу Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова, као и да наведе разлоге за прописивање овог изузетка.

Члан 68. Нацрта закона којим се мења и допуњује члан 135а. Закона о планирању и изградњи у ставу 2. предвиђа да финансијер одговара за све обавезе према трећим лицима, које су последица радњи које предузме у складу са овлашћењима која су му пренета уговором између инвеститора и финансијера.

Сматрамо да би ову одредбу требало прецизирати тако да финансијер одговара за све обавезе према трећим лицима до прибављања употребне дозволе за објекат имајући у виду да од момента добијања употребне дозволе и уписа инвеститора као власника објекта финансијеру престају права на објекту, те да би надаље одговорност требало да сноси власник објекта.

Члан 69. Нацрта закона којим се мења и допуњује члан 136. Закона о планирању и изградњи у ставу 6. предвиђа да странка може да се одрекне права на жалбу од тренутка када је обавештена о решењу до истека рока за жалбу.

Сматрамо да је ова законска одредба сувишна, с обзиром да идентичну одредбу садржи и Закон о општем управном поступку у члану 156. став 1. („Сл. гласник РС“, бр.18/16), те смо стога мишљења да је предложеној одребу потребно обрисати, јер представља опште процесно овлашћење странке у свим поступцима пред државним органима у случајевима када је предвиђен одређени правни лек.

Члан 73. којим се мења и допуњује члан 142. Закона о планирању и изградњи у ставу 4. предвиђа да ако измене из става 2. овог члана нису у сагласности са издатим локацијским условима, надлежни орган упућује подносиоца захтева да у обједињеној процедури прибави нове локацијске услове.

Мишљења смо да је на крају ове одредбе потребно додати речи „који се односе на предметну измену“, имајући у виду да се у ситуацији у којој се код објекта који се састоје од више техничко-технолошких целина мења само један део требало да се прибављају нови локацијски услови само за део који је предмет измене, не и за цео објекат.

Члан 74. Нацрта закона којим се мења члан 144. Закона о планирању и изградњи предвиђа да ће подзаконским актом бити ближе прописане посебне врсте објекта који се могу градити, односно одређени радови који се могу изводити без прибављања акта надлежног органа.

Позивамо предлагача да још једном размотри ову законску одредбу и да објасни из којих разлога се одлучио да ово веома значајно питање, уместо законске, буде предмет подзаконске регулативе. С тим у вези, указујемо да би предмет законске регулативе требало да буду све оне одредбе којима се за субјекте регулације уводе одређена права или обавезе, док би подзаконским актима требало да буду регулисана искључиво процедурална питања, јер у супротном може доћи до одређене правне несигурности и немогућности процене потенцијалних ефеката које ова законска одредба може проузроковати.

Члан 84. Нацрта закона којим се мења члан 158. важећег закона у ставу 3. предвиђа да се уз захтев за издавање употребне дозволе прилаже извештај комисије за технички преглед којим се утврђује да је објекат подобан за употребу са предлогом да се може издати употребна дозвола, пројекат изведеног објекта израђен у складу са правилником којим се ближе уређује садржина техничке документације, односно за објекте из члана 145. овог закона за које није прописана израда пројекта за извођење изјава инвеститора, вршиоца стручног надзора и одговорног извођача радова да није одступљено од идејног пројекта, елаборат геодетских радова за изведени објекат и посебне делове објекта и елаборат геодетских радова за подземне инсталације, сертификат о енергетским својствима објекта, ако је за објекат прописана обавеза прибављања сертификата о енергетским својствима, као и други докази у складу са правилником којим се ближе уређује поступак спровођења обједињене процедуре.“

Сматрамо да би у овој законској одредби иза речи „пројекат изведеног објекта“ требало додати речи „односно пројекат за извођење оверен од стране стручног надзора и потписом извођача радова у случају да у току грађења објекта

није одступљено од пројекта за извођење“. Такође после речи „изјава“ сматрамо да је потребно брисати реч „инвеститора“.

С тим у вези, мишљења смо да је у овој законској одредби потребно предвидети и могућност достављања пројекта за извођење радова са овереном изјавом стручног надзора и извођача да изведени радови нису одступили од пројекта за извођење радова а у складу са 124. став 4. важећег закона.

Члан 90. Нацрта закона којим се додаје нови члан 166а. Закона о планирању и изградњи у ставу 1. предвиђа се формирање суда части као независног и самосталног тела у оквиру министарства надлежног за послове грађевинарства, просторног планирања и урбанизма у циљу утврђивања повреда професионалних стандарда и норматива (професионалне одговорности), као и за изрицање мера члановима коморе за те повреде.

Указујемо предлагачу да у оквиру *Образложења* Нацрта закона наведе какав ће организационо-правни статус имати ово ново тело с обзиром да је предложена законска формулација као „независног и самосталног тела у оквиру надлежног министарства“ недовољно јасна. С тим у вези, указујемо предлагачу да објасни из којих разлога се одлучио да Суд части као *de facto* дисциплинско тело буде формиран у оквиру надлежног органа државне управе а не у оквиру струковног удружења (Инжењерске коморе Србије), као што је то случај са струковним удружењима у другим областима (нпр. адвокатске коморе, Јавнобележничка комора Србије, Комора јавних извршитеља) где струковна удружења образују посебна дисциплинска тела (комисије) које утврђују повреде професионалних стандарда и норматива.

Члан 95. Нацрта закона којим се мења и допуњује члан 176. Закона о планирању и изградњи у ставу 4. који предвиђа да када грађевински инспектор утврди да извођач радова, односно одговорни извођач радова изводи радове без издате грађевинске дозволе, односно гради објекат супротно издатој грађевинској дозволи и техничкој документацији, на основу које је грађевинска дозвола издата, подноси прекршајну пријаву и покреће поступак за одузимање лиценце пред судом части против одговорног извођача, односно пријаву за привредни преступ против извођача радова.

Указујемо да је ово законско решење неусклађено са чланом 179. Закона о прекршајима и чланом 42. Закона о инспекцијском надзору и да би речи „прекршајну пријаву“ требало заменити са речима „захтев за покретање прекршајног поступка“, с обзиром да је надлежни орган у поступку инспекцијског надзора дужан да поднесе надлежном прекршајном суду захтев за покретање прекршајног поступка, а не прекршајну пријаву.

Иста примедба се односи и на члан 95. Нацрта закона којим се мења и допуњује члан 176. Закона о планирању и изградњи везано за став 8.

Поред тога указујемо и на важећа законска решења која изазивају потешкоће субјектима регулације приликом њихове имплементације и позивамо предлагача да размотри исте и да их уврсти у текст Нацрта закона, те сходно томе сугеришемо следеће:

Члан 68. став 1. важећег Закона о планирању и изградњи предвиђа да исправка граница суседних катастарских парцела, спајање суседних катастарских парцела истог власника, као и спајање суседних парцела на којима је исто лице власник или дугорочни купац на основу ранијих прописа, врши се на основу елабората геодетских радова.

Сматрамо да би у овој законској одредби, после језичке формулације „исправка граница суседних катастарских парцела, спајање“ требало додати и речи

„припијање парцелација и препарцелација“ из разлога што је нужно омогућити власнику већа овлашћења располагања сопственом имовином, а што укључује и радње као што су парцелација и препарцелација сопствених парцела, све у складу са ограничењима прописаним законом.

Члан 124. у став 5. важећег Закона о планирању и изградњи предвиђа да у случају да у току грађења објекта није одступљено од пројекта за извођење, инвеститор, лице које врши стручни надзор и извођач радова потврђују и оверавају на пројекту за извођење да је изведено стање једнако пројектованом стању.

Истичемо да би у овој важећој законској одреби требало изузети инвеститора као лице које потврђује да у току грађења објекта није одступљено од пројекта за извођење, будући да би потврду требало да дају искључиво стручна лица као што су извођач радова и стручни надзор који једини могу да оцене да ли се одступило од пројекта за извођење или не.

Члан 175. став 5. важећег Закона о планирању и изградњи предвиђа да је у вршењу инспекцијског надзора грађевински инспектор овлашћен да уђе без одлуке суда и у посебни физички део зграде у којем се изводе радови за које је по овом закону предвиђен инспекцијски надзор, уколико постоје основи сумње да ће приликом вршења надзора бити откривена повреда закона која захтева предузимање хитних мера ради спречавања опасности по живот и здравље људи, односно извођење радова који представљају извршење кривичног дела бесправне градње.

Указујемо да је ову важећу законску одредбу потребно ускладити са чланом 22. став 2. Закона о инспекцијском надзору („Службени гласник РС“ број 36/2015 и 44/2018 - др. закон), а у вези са чланом 40. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“ број 98/06), с обзиром да је у овом случају неопходно од надлежног органа прибавити наредбу за вршење увиђаја у стамбеном простору.

Члан 183. став 3. важећег Закона о планирању и изградњи предвиђа да се на решење урбанистичког инспектора може изјавити приговор у року од осам дана од дана достављања, док став 4. истог члана предвиђа да се на решење урбанистичког инспектора приговор може изјавити надлежном извршном органу града Београда, аутономне покрајине, односно Влади, преко органа надлежног за послове урбанизма аутономне покрајине.

Овом приликом истичемо да је потребно усаглашавање ставова 3. и 4. овог члана са чланом 39. Закона о инспекцијском надзорном поступку („Службени гласник РС“, број 36/2015 и 44/2018 - др. Закон), којим је прописана жалба као правно средство против решења инспектора. Наводимо такође да је жалба као правно средство против решења прописана Законом о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/16), док је приговор прописан као правно средство поводом управне радње, управног уговора и пружања јавних услуга. Такође сматрамо да би рок за изјављивање редовног правног лека (жалбе) инспектору требало да буде без изузетка 15 дана од дана достављања, што изричито представља и члан 39 став 1. Закона о инспекцијском надзору.

Члан 207. став 1. важећег Закона о планирању и изградњи предвиђа да ће се новчаном казном од 100.000 до 500.000 динара казнити за прекршај привредно друштво или друго правно лице које израђује документе просторног и урбанистичког планирања или обавља друге послове одређене овим законом ако не омогући урбанистичком инспектору потпун и несметан увид у расположиву документацију (чл. 173. и 175), док став 2. истог члана предвиђа да ће се за прекршај из става 1. овог члана казнити и одговорно лице у предузећу или другом правном лицу новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара.

С тим у вези, указјемо предлагачу да је потребно ове законске одредбе ускладити са казненом одредбом члана 56. Закона о инспекцијском надзору који у том случају предвиђа другачије распоне прекршајних казни (100.000 до 800.000 динара новчане казне за надзирани субјект који је правно лице и 50.000 до 300.000 динара новчана казна за надзирани субјект који је предузетник).

У даљем тексту, имајући посебно у виду да се ради о системском закону за који је потребно урадити детаљну анализу ефекта закона, упућујемо на следеће недостатке и то:

На питање који су проблеми које закон треба да реши, предлагач је поред осталог навео да су приликом *ex post* анализе анализирани ефекти важећег Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ бр. 72/2009, 81/2009-испр. 64/2010 - одлука УС, 24/2011, 121/2012, 42/2013 - одлука УС, 50/2013 - одлука УС, 98/2013 - одлука УС, 132/2014 и 145/2014) и уочени одређени проблеми у досадашњој имплементацији законских решења и оценио да постоји значајан простор за поједностављивање административних процедура, нарочито у ситуацији када је инвеститор јавноправни субјект.

Пре свега, наводимо да је у оквиру одговора на ово питање предлагач морао знатно детаљније да прикаже резултате *ex-post* анализе садашњег стања у овој области и да објасни за које процедуре је уочено да су сувишне и да их је потребно укинути, имајући у виду да је један од послова органа државне управе управо праћење стања у областима из свога делокруга и проучавање последица утврђеног стања. С тим у вези, наводимо да је предлагач могао да користи доступне значајне изворе податка као што је Програм за унапређење позиције Републике Србије на ранг листи Светске банке о условима пословања *doing business* за период 2017-2018. у делу који се односи на уочене проблеме и тренутно стање у овој области али и друге доступне изворе података (нпр. Извештај о постизању приоритетних циљева из Акционог плана за спровођење програма Владе Републике Србије који се односи на имплементациону групу 3. *Пружање бољих јавних услуга*, у делу који се односи на приоритетни циљ 3.1. *е-градња* итд.).

Даље наводимо да је у оквиру одговора на ово питање потребно јасно означити најзначајније проблеме који су уочени у пракси с обзиром да су наведени проблеми нејасно дефинисани. Потом је неопходно навести јасне доказе о његовом постојању, природи и величини и идентификовати одговарајуће узроке и последице проблема, како би се увидело зашто се проблеми не решавају постојећим прописима, односно њиховим ефикаснијим спровођењем.

На питање које се тиче циљева који се доношењем закона постижу, предлагач је навео циљеве али их није временски и квантитативно одредио, нити је одредио индикаторе њихове испуњености, како би касније током примене закона (*ex post* анализе) могао да се прати ниво испуњености предвиђених циљева.

Секретаријат за јавне политике наводи да је циљеве који се желе усвајањем овог закона постићи потребно ускладити са одређеним документима јавних политика као што је Акциони план за спровођење програма Владе (у даљем тексту: АПСПВ). АПСПВ у делу који се односи на приоритетни циљ број 3.1 Е-градња предвиђа као циљ за 2018. годину „Просечан број дана за издавање дозвола за градњу 110 дана“ (као међурезултат), док за 2019. годину као циљеве предвиђа „Просечан број дана за издавање дозвола за градњу 100 дана“ и „Доступни катастарски подаци за надлежне органе за издавање дозвола за градњу директно кроз систем за издавање дозвола путем веб сервиса АПР.

На питање зашто је доношење закона најбоље за решавање проблема, предлагач је навео да би новим законским решењима били решени проблеми који су

се појавили у пракси примене важећег Закона и других посебних закона.

Овом приликом позивамо предлагача да наведе да ли је разматрао и опцију да одређена питања која су регулисана овим законом буду регулисна посебним законима. С тим у вези, сугеришемо предлагачу да образложи из којих разлога се одлучио да сва питања која је разматрао буду регулисана овим законом (не и посебним *lex specialis* законима), имајући притом у виду да је у Акционом плану за унапређење позиције Републике Србије на ранг листи светске банке о условима пословања – *doing business* за период 2018-2019. предвиђена оперативна активност под бројем 2.1.3. „Усклађивање секторских прописа са Законом о планирању и изградњи у погледу планирања и изградње“ која подразумева измену других секторских прописа (Закон о водама, Закон о јавним путевима, Закон о државном премеру и катастру и Закон о процени утицаја на животну средину).

У оквиру одговора на питање *на кога и како ће највероватније утицати решења у закону*, предлагач је идентификовао поједине субјекте регулације али није навео како ће предложена законска решења утицати на наведене категорије субјеката регулације.

Стога, указујемо да је у оквиру одговора на ово питање потребно идентификовати све категорије субјекта регулације и показати како ће кључна законска решења утицати на сваку од категорија субјеката регулације.

У оквиру одговора на питање *какве трошкове ће примена закона изазвати грађанима и привреди, а нарочито малим и средњим предузећима*, предлагач је поред осталог навео да ће укидање седам административних такси у поступку изградње довести до уштеде која износи 5,7% вредности објекта, уз додатних 33,660 динара.

Указујемо да је потребно да предлагач образложи на који начин (то јест применом које методологије) је предлагач дошао до наведених података или да наведе из којих извора је преузео податке на које се позива.

Такође наводимо да је потребно образложити нову методологију по којој ће се утврђивати висина таксе за издавање употребне дозволе, с обзиром да је предлагач истакао да ће се на основу нових законских решења такса утврђивати на основу реалног времена потребног за обраду просечног захтева (уместо досадашњег које је подразумевало да се такса утврђује у износу од 0,2% на предрачунску вредност објекта).

У оквиру одговора на питање *да ли су позитивне последице доношења закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити*, предлагач је као најзначајније користи нових законских одредби у овој области навео додатно смањење трошкова процедура, додатну уштеду времена потребног за добијање дозвола, ефикаснији рад државних органа, смањење цене градње објеката.

Указујемо, да је у оквиру одговора на ово питање потребно конкретно образложити како ће кључна предложена решења створити потенцијалне позитивне ефекте (навести које постојеће процедуре се укидају или поједностављују, која решења ће довести до скраћивања постојећих просечних рокова за издавање дозвола, на који начин ће доћи до ефикаснијег рада државних органа, које конкретне користи ће наступити од увођења Суда части и друго).

С тим у вези, сматрамо да је на конкретном примеру требало коришћењем методе стандардног трошка (енг. *standard cost model*) или на основу података добијених из већ урађених релевантних студија и анализа, показати колико би износиле додатне уштеде за привреду и грађане у поступцима у којима се издају дозволе или одобрења у складу са овим законом, како би се јасније сагледали потенцијални кључни позитивни ефекти овог закона.

На питање *да ли се законом подржава стварање нових привредних субјеката и*

тржишна конкуренција, предлагач је навео да се на основу законских новина може очекивати формирање великог броја домаћих и страних привредних субјеката ради реализације нових грађевинских пројеката.

Истичемо да одговор на ово питање мора да садржи образложену и јасну узрочно-последичну везу између предложених (кључних) законских решења и очекиваног унапређења тржишне конкуренције у области изградње објеката у Републици Србији.

У оквиру одговора на питање да ли су све заинтересоване стране имале прилике да се изјасне о закону, предлагач је навео податаке о томе да је поводом Нацрта закона спроведена јавна расправа и да је радна група за израду Нацрта закона размотрила све коментаре на текст Нацрта закона и одређене предлоге прихватила и интегрисала у текст Нацрта закона.

Истичемо да је потребно навести које примедбе, предлози и сугестије су добијене у току јавне расправе су уважене и уврштене у текст Нацрта закона, а које нису и из којих разлога.

Такође, одговор на ово питање треба да садржи и све информације о обављеним (неформалним) консултацијама са заинтересованим субјектима у току израде Нацрта закона, укључујући и примедбе заинтересованих страна које су наведене у току консултативног процеса.

У оквиру одговора на питање које ће се мере током примене закона предузети да би се постигло оно што се законом предвиђа, предлагач је поменуо искључиво мере које се односе на повезивање система *е-дозвола* са нотарима, пореском управом и катастром и мере које се односе на унапређење рада ЦЕОП система, али их није образложио.

Истичемо да одговор на ово питање треба да садржи преглед свих мера и активности које ће спроводити надлежни органи и организације у циљу спровођења овог закона, како би се обезбедила пуна примена истог. Потребно је навести и образложити капацитете за спровођење предложених решења и предочити план активности и мера за спровођење законских решења који подразумева следеће мере и активности:

- регулаторне: који подзаконски акти ће бити донети, ко је надлежан за њихово доношење и у ком року, да ли је потребно да у случају саморегулације/корегулације буду донети општи акти (акти Инжењерске коморе Србије);

- институционално управљачке: који органи и организације су надлежни за спровођење закона; какви су њихови финансијски, техничко-технолошки, организациони и кадровски капацитети за спровођење новопредложених решења, укључујући и капацитете организација које су имаоци јавних овлашћења у области која се нормира, на који начин ће се успоставити међуинституционална сарадња између органа и организација надлежних за спровођење нових предложених решења (имајући у виду повезивање система *е-дозволе* са јавним бележницима, пореском управом и Републичким геодетским заводом), да ли је неопходно основати нову, односно укинути постојећу институцију, мењати организациону структуру постојећих органа и организација, мењати број запослених у њима (нарочито имајући у виду формирање Суда части као посебне организационе јединице у оквиру министарства надлежног за послове грађевинарства);

- мере за праћење остваривања зацртаних циљева (тј. за спровођење *ex-post* анализе).

Имајући у виду све наведено, посебну пажњу скрећемо предлагачу да детаљно образложи активности ради спровођења следећих организационих мера:

- унапређења рада ЦЕОП система;

- функционисања ЦРЕП информационог система у складу са новим законским решењима;
- проширења надлежности организационих јединица које ће спроводити обједињену процедуру, с обзиром да нова законска решења предвиђају да у режим обједињене процедуре спада и утврђивање (додела) кућног броја;
- спровођења обједињене процедуре преко сервисне магистрале органа приликом прибављања неопходних података из службених евиденција;
- формирања националног информационог система планских докумената и стања у простору у складу са начелима inspire директиве;
- функционисања Националног геопортала ГеоСрбија у складу са новим законским решењима;
- електронске размене докумената у поступцима урбане комасације између свих учесника (укључујући и надлежне органе и имаоце јавних овлашћења).

Имајући у виду све наведено, сходно чл. 39а, 40. и 46. Пословника Владе („Службени гласник РС”, бр. 61/06 - пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13 и 76/14), а у складу са чланом 33. Закона о министарствима („Службени гласник РС”, број 44/14, 14/15, 54/15, 96/15 - др. закон и 62/17), Републички секретаријат за јавне политике је мишљења да Нацрт закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи **не садржи Анализу ефеката закона.**

В.д. директора
Бојана Тошић

